

Kersti Merilaas

(1913–1986)

Noorus

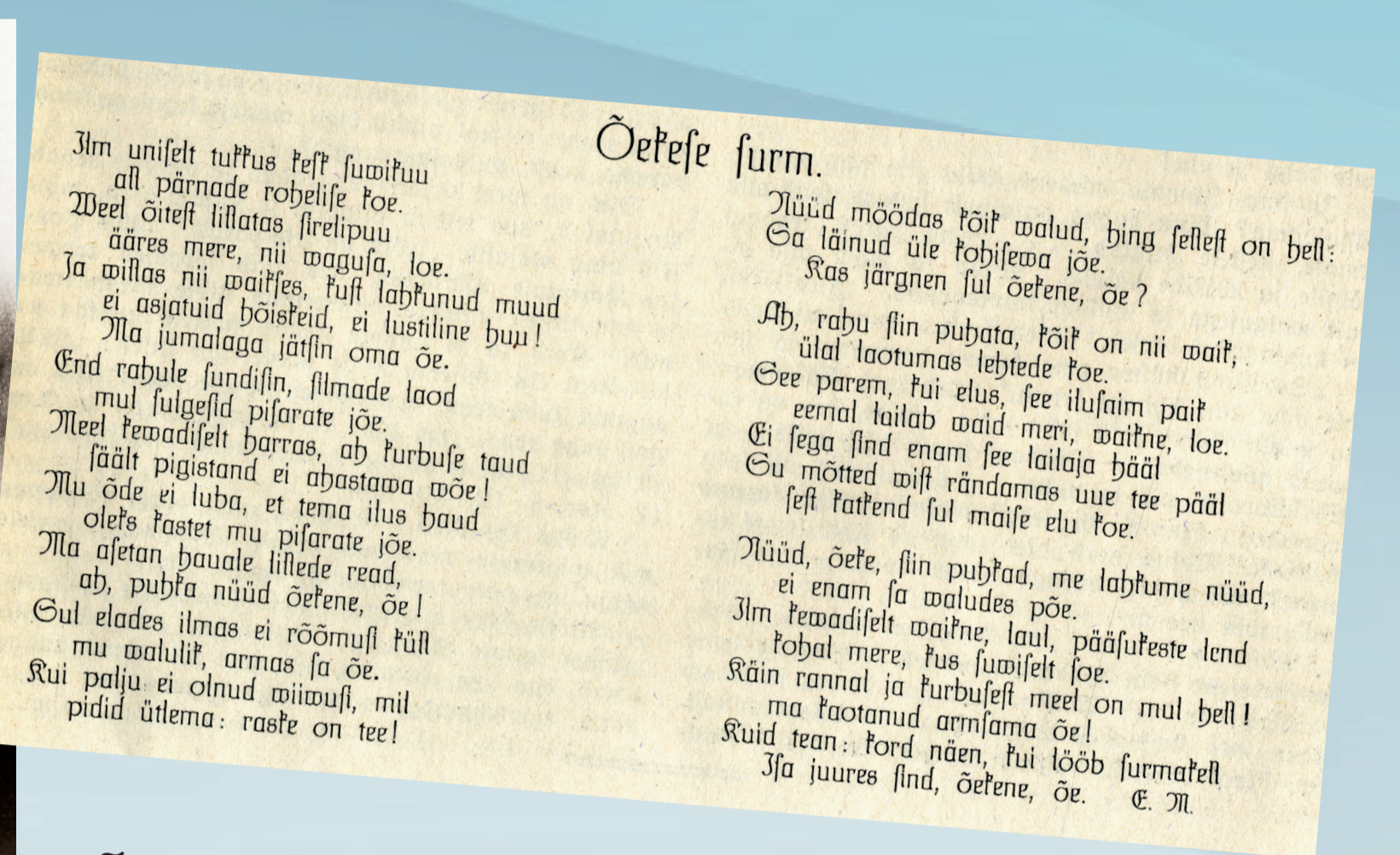
7. detsembril 1913 sündis Narvas **Eugenie Moorberg**, tulevane Kersti Merilaas.

Elati Peterburis, kus ema Anna Moorberg oli teenijaks. Kahe aasta pärast sündis õde Lydia.

Kersti Merilaas

Isa oli poolakast kaupmees Kieczynski, kes töötas Vene-Inglise Kaubandusühingus. Anna sai Moskva vaksali kandis Ligovskajal paikneva ühingu teesalongi perenaiseks. 1917 tuli ema oma kahe tütrega rahutuste ja sõja eest Eestisse, lootuses peagi Peterburi tagasi pöörduda, kuid sealne kodu jäigi maha ja asuti elama Eestisse Väike-Maarja kanti. Ema töötas metsas ja turbarabas.

Õde Lydia ehk Liidi

Luuletus „Maria“ räägib emast:

*/.../ See on lugu Mariast,
kes Petrogradist või Riist
oli tulnud, paar hilpu paunas,
käekõrval laps,
ja elas nüüd Pärtli saunas /.../*

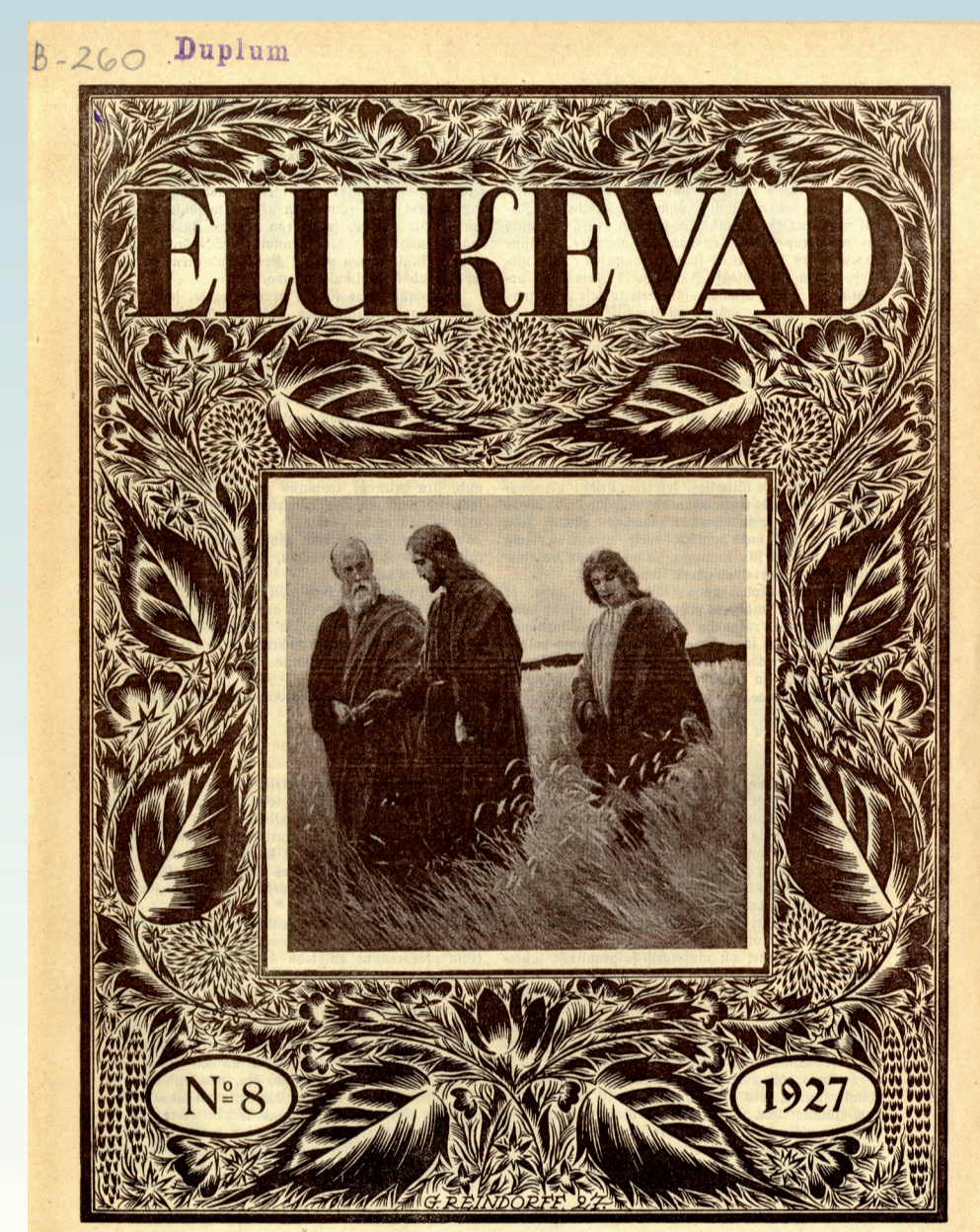
Kersti Merilaasi lapsepõlvkodu Moora talu Äntu järvede juures

1921-1927 õppis Eugenie Kilti algkoolis. Soe mälestus jäi õpetaja Helene Einbergist, kes tõi ta raamatute juurde. Samal ajal töötas koolis ka hilisem kirjandusprofessor Villem Altkoa. Anti välja käsitsi kirjutatud ajakirja, kus ilmusid ka Kersti Merilaasi esimesed luulekatsetused.

Võimlemistund
Kilti algkoolis
1924
(vasakult kolmas)

Algkoolipere
(2. reas paremalt
teine õpilane)

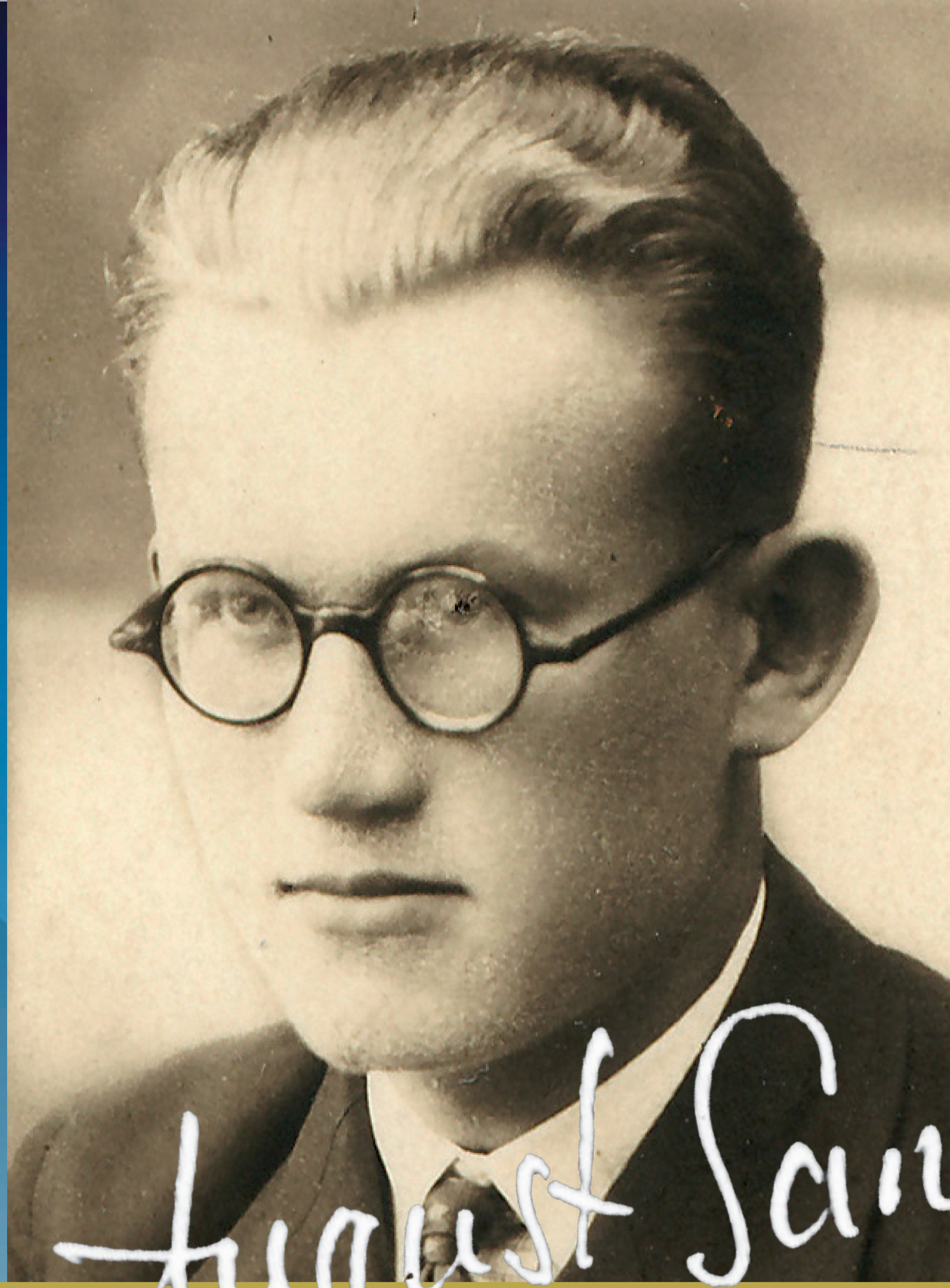
1927 suri 10-aastaselt noorem õde Lydia ja sel kurval puhul avaldas Eugenie oma esimese luuletuse „Õekese surm“ kristlikus noorsooajakirjas Elukevad (1927 nr. 8). Ka hiljem on ta õe surma motiivi kajastanud mitmes luuletuses.

Peale algkooli õppis aasta Väike-Maarja gümnaasiumis ning läks praktilise meelega ema soovitusel Rakvere kommertsgümnaasiumi, et saada kutsetunnistus ja ametioskused. Pahempoolsest õpilasingist osavõtu pärast soovitati tal koolist 1932 lahkuda ja gümnaasiumitunnistuse sai ta samal aastal Tapal.

Peale kooli tegi juhutöid Tallinnas, Haapsalus jm, sest majanduskriisi tõttu oli raske püsivat tööd leida. 1935 sai ta tööd Rakveres Viru maavalitsuse haridusosakonnas arveametnikuna. 13. juulil 1935 kirjutas Rakvere linnavalitsusele 2 avaldust võõrapärase kujuga ees- ja perekonnanime muutmiseks. Eugenie Moorbergist sai Kersti Merilaas. 1935 avaldas „Loomingus“ luuletused „Laul kevadises metsas“ ja „Must tund“, mida ta ise pidas esimesteks arvestatavateks luuletusteks.

August Sang

(1914–1969)

Noorus

August Sanga esivanemad olid Pärnu lähedal Sauga mõisa pärisorjad. Sauga mõisa juurde kuulus Sanga karjamõis, nimi võib tulla sellest. August Sanga isa Jakob oli oma isa 16. laps. Jakob läks elama Pärnusse ja võttis 1913. aastal naiseks Sauga valla Ridalepa küla tüdruku Akelina Mellikovi. Ema koduküla nime kasutas Sang esimeste luuletuste avaldamisel ühe varjunimena.

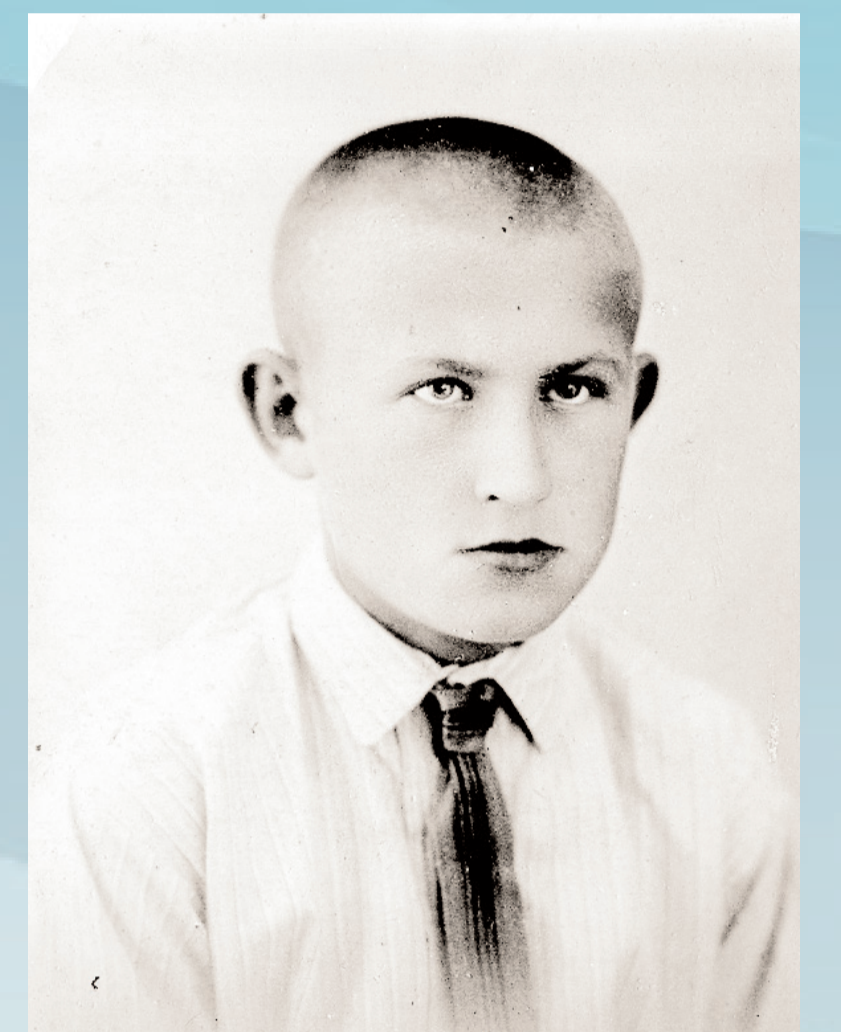

Isa Jakob Sang oli enne esimest ilma-sõda Waldorfi puupapi vabrikus meister, hiljem postiametnik. Isa oli huvidega inimene, kodus oli mitmeid raamatuid, ka vana piibliraamat. Isast peeti lugu ja ta oli ka koguduse vanem. Ema Akelina oli lihtne naine, ta rääkis Pärnu murrakut.

Väike August

Kõik kolm poega – August (1914), Ilmar (1916) ja Endel (1921) said gümnaasiumihariduse. Ilmar jäi elama Pärnusse ja töötas sides. Endel emigreerus Ameerikasse, kus tegutses toiduainetööstusele masinaid tootavas firmas.

August lõpetas 1932. aastal Pärnu poeglaste gümnaasiumi. Järjekindlamalt hakkas Sang luulega tegelema lõpuklassis (kuigi esimesed katsetused said teoks juba 9-aastaselt). 1933. aastal pälvis E.N.K. II luulevõistlusel I auhinna luuletusega „Improvisatsioon quick-stepi tempos“, mis avaldati INJO varjunime all ajakirjas „Kevadik“ (1933, nr. 1).

Improvisatsioon quick-stepi tempos.¹⁾

INJO.

Tõsi, tütarlaps, su suu
(fülen kuuland) on magus,
ent kui kaua oled vagus?
Praegugi sa pole truu.

Täsi küll, sul kenad hääd,
naerev nägu, julged jalad,
üldse nägus välja näed.
(Millal olen seda saland?)

Ent sa pole truu, kuid vahest
kõneld Jenoeeva-loos.
Selleks sul ei jatkuks tahet,
sinu hellitsus on poos.

Willy Fritsch ma ju ei ole –
homme meeldib mõni muu.
(Pole parata, et kole:
ses on süüdi juunikuu.)

Oled üks, tuleb teine,
näol sul naeru magus moos.
(Arm on sulle nagu eine
– lõbus kellegagi koos.)

Mina aga – kallis, tea –
olen nii romantiline
(kuigi nopsaks sa mind pead)!
Petis, tahad minna, mine.

(Ärge kartke, kallis preili,
sõbraks jääme niikuini!
ainult muinasaegne Letti
armastaks mind teisiti).

Kuid kust saaksin armsa ma?
Ilmas igalpool on een
sinutaoseid. Armsama
mõttes enesele teen!

Silmad sinised või pruunid?
Juuksed lühikesed, pikad?
Pole vaid – miks kõike uurid? –
nagu teised – maised – plikad.

On brünett ta või on blond,
seda kõike ma ei tea.
Üht ta tingimata on:
ta on – ainult mulle hea.

Üht veel tegema ma pean:
Nimi?! – Noh... see olgu – Meedi.
Nõnda lõppegu mu read:
ihalen Sind ülev Leedi.

1) E. N. K. II luuletisvõistlusel I auhinna vääriliseks tunnustet – autor jäi saladusse.

Sangad: ema Akelina ja isa Jakob kolme poja (vasakult August, Ilmar, Endel) ja minia Kerstiga

Isa Jakobist räägib August Sanga luuletus „Laul isast“

Mu isa oli ametnik.
Ta kulunud, kuid puhta kraega
päev otsa istus kantseleis.
Tal oli vähe vaba aega.
Kuu lõpupoole eriti –
siis päevad alati jäid napiks
ja koduski veel pooled ööd
ta küürutas, et arvud klapiks.

Ja alati, kui noomiti
ja tervisele mõelda kästi,
ta vastas oma vaikel moel:
“Kui juba teed, siis tee ka hästi!”
Tast au ja rikkus mööda käis –
ei mõistnud elus sisse seada.
Maailma kõigist naudinguid
üksainus oli talle teada.
See oli nauding tehtud tööst...

KEVADE-ALBUM

Kevade tulek.

A. Ridalepp.

Küllalt unistusis üllalt
valvat pikki öid.
Leiba polnud siiski küllalt,
katkiseks jäi poid.
Talve läbi sängijalas
tiksus toonesapp.
Vaiksemaks jääb nüüd ta alas,
nüüd on urvis lepp.

Nüüd, kus lumest sulab kulu,
vulisevad veed,
on kui rõõmgi läbi sulu
hinge otsiks teed.

Rõõmustada? Aga millest –
mõtteis-miljonäär?
Linnust, liblikast ja lillest
rõõmelda on väär.

Sin vaid võõrliil võrseid ajab,
hiljem lokkab roht.
Hoovis sõim ja kisa kajab,
akna ees on toht.

Seinaprakku topid takku,
külmast jagu saad.
Ent mis teed, kui hingeprakku
mure võtnud maad?

Ühel öösel tuultekohin
tantsis mööda teid,
kevad koputas: „Kas tohin
külastada teid?“
Nagu mahla jälle kude
imbub igal puul,
nõnda jälle rõõmuude
täiskas närtsind suul.

Vaata, siin on päike särand,
rohi kasvab nüüd,
kevadtuul ja soe on järand
kiinkait lumetüüd.

Sadu sõidab mööda katust,
põrab aknaruut.
Uhab puhtaks talvepatust
väljad vihmaluud.

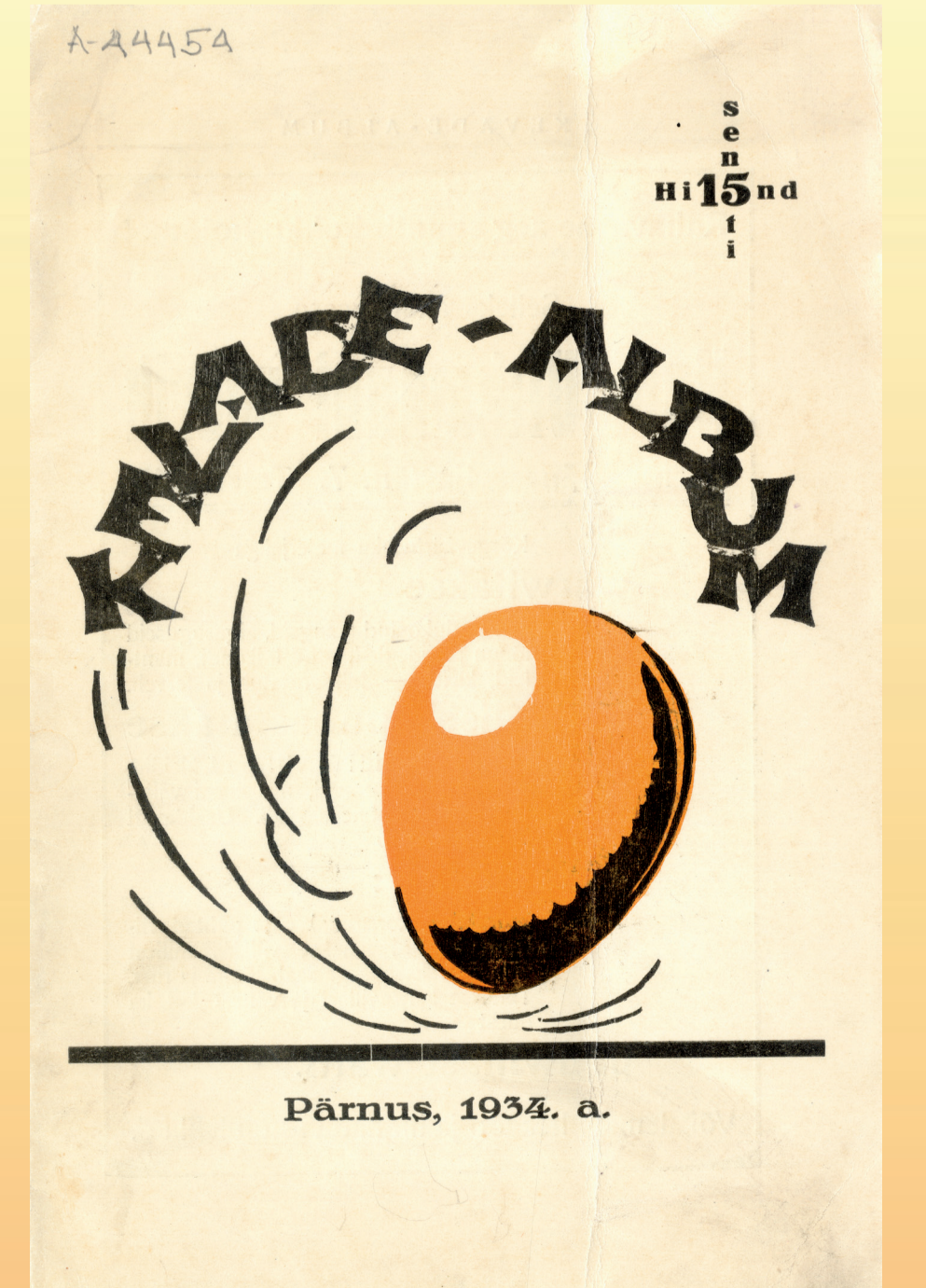
Ja kui taevast ära vajub
raske sajurank,
tunned, rinnalt kaasa hajub
mure kaljupank.

Rõõmsalt mässib päiksevalgus
kiirterätti päa,
tunned – nüüd on jälle algus,
kõik on jälle häa.

№1. Kevadik
Aprill

1934 avaldas Sang luuletuse „Kevade tulek“ Pärnus ilmunud kevade-albumis A. Ridalepa nime all.

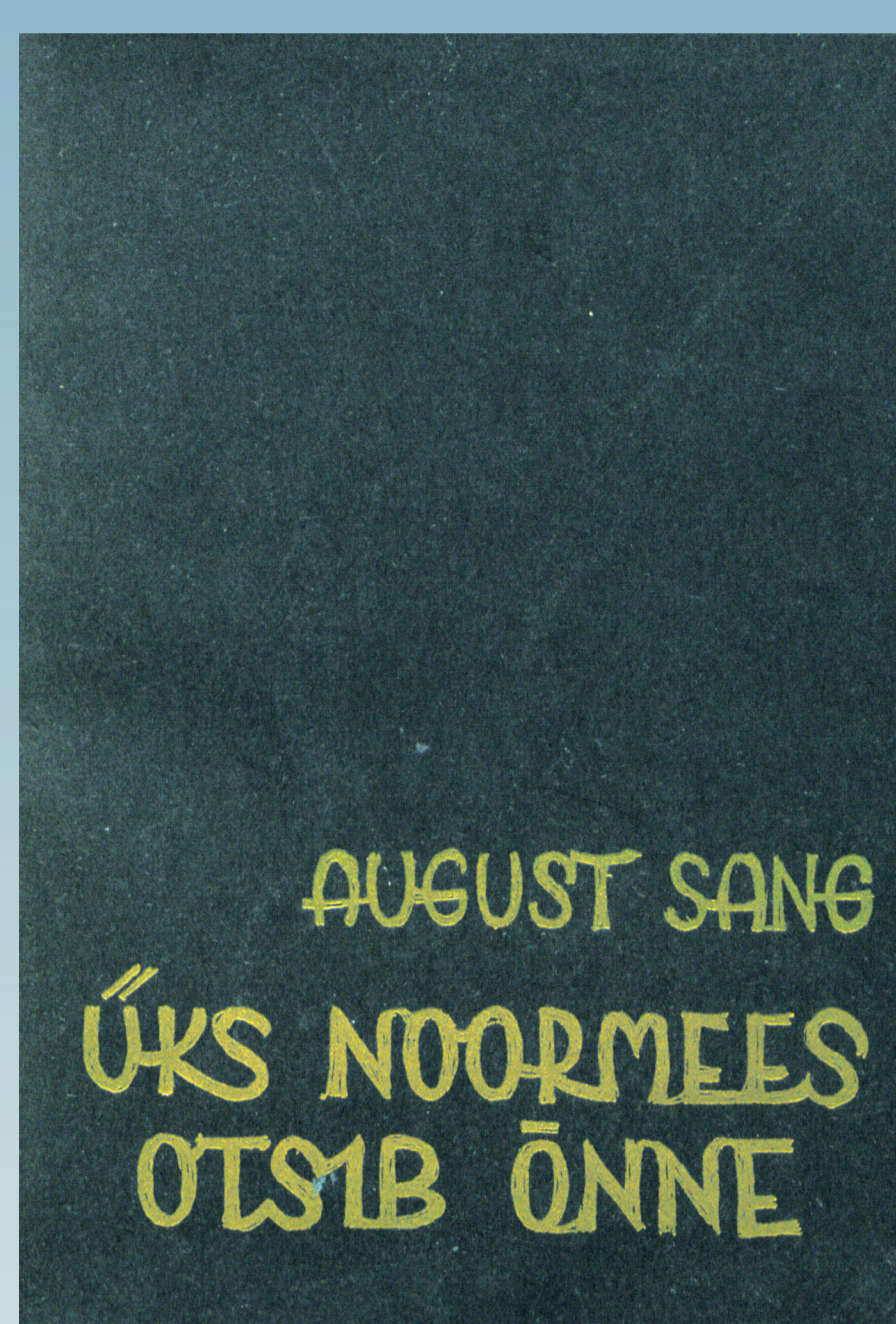

1934 debüteeris „Loomingus“ luuletustega Lahkumine, Tikk-takk ja Autobiograafia (Avalaul). Peale keskkooli ja sõjaväge töötas Sang mõnda aega traadipoisina maal telefoniline vedades, et koguda ülikooli jaoks raha.

Sõja eel Tartus

J. Semperi soovitusel läks Sang Rakverre tutvuma Merilaasiga, kes oli Loomingus üht-teist avaldanud. Tutvumine lõppes 1936 Merilaasi Tartusse elama asumise ja Sangaga abiellumisega. Merilaasist sai vabakutseline kirjanik.

1934 alustas Sang õpinguid Tartu Ülikoolis. "Tagasihoidliku olemisega, vaikne ja mõtlik, erakordselt leebe ja diskreetne – nii mäletan noort blondi üliõpilast 1934 tunases Tartus. Seesugusena ilmus ta filosoofiateaduskonna auditooriumidesse..." (B. Kangro).

1936 ilmus Sanga esikkogu „Üks noormees otsib õnne“, mida tunnustas Pärnu linn.

Sang oli ka ERMi stipendiaat ja käis uurimas lutsi rahvakildu Lätimaal. Ekspeditsiooni tulemustest avaldas ülevaate ajakirjas Eesti Kirjandus

August Sanga foto kogumisretkelt lutside juurde: Kaks Lutsi vanameest, Tjapši (Jaani) küla, 1937 (ERM Fk 813:37)

Sang oli üliõpilasseltsi "Veljesto" liige, akadeemiliseks isaks tulevane eluaegne sõber Bernard Kangro. Seltsi liikmetest said sõpradeks kunstiteadlane Volli Erm, Heiti Talvik, Karl Ristikivi, Boris Kabur, Laur Tamm. Ka Merilaas võttis külalisena seltsi koosviibimistest osa. „Veljestos“ lavastatud vaimukate pilaetenduste, "Mardiooperite" autoriks oli mõnel korral ka Sang.

1938 kevadel ilmus Ants Orase koostatud koguteos "Arbujad: valimik uusimat eesti lüürikat", kus Merilaasilt avaldati 18 ja Sangalt 24 luuletust.

Peale „Arbujate“ ilmumist said Merilaas ja Sang Eesti Kirjanikkude Liidu liikmeiks. 1938 detsembris ilmus Merilaasi esikkogu „Maantee tuuled“, mis võeti vastu üksmeelse tunnustusega.

Tartu vaimuelu keskus – Werner, vasakult teine Merilaas

1937 sündis perre esimene laps – tütar Liina, 1939 teine tütar Maarja ja 1950 poeg Joel. Liinast sai teatri- ja telekunstnik, Maarjast laste kopsu- ja allergiaarst ning Joelist luuletaja ja toimetaja.

Sõja ajal oldi maapaos Karksi kandis. Tartu kodu rüüstati 1944, sinna jäid raamatud ja pooleliolevad tööd, nt Sanga Calderóni tõlge. Uueks koduks sai Sanga

sünnilinn Pärnu. Tartu jäi südamesse – Merilaas pidas enne surma plaani panna Tartust kui parimast linnast kirja lugu pealkirjaga „Püha linn“. Plaaniks see jäigi

**August Sang
Võileib suudlusega**

/.../

Emal mudilasi teele seab
Paitab, tõreleb ja silmas peab,
Kas on korras sukad, pihikud,
Kas on kaasas koolivihikud.

Võileib pauna, suudlus palgele.
Anna, väänkael, valu jalgele!

Leib ja suudlus – õnne alammäär.
Sooja sõnata jääb tuimaks leivakäär.
/.../

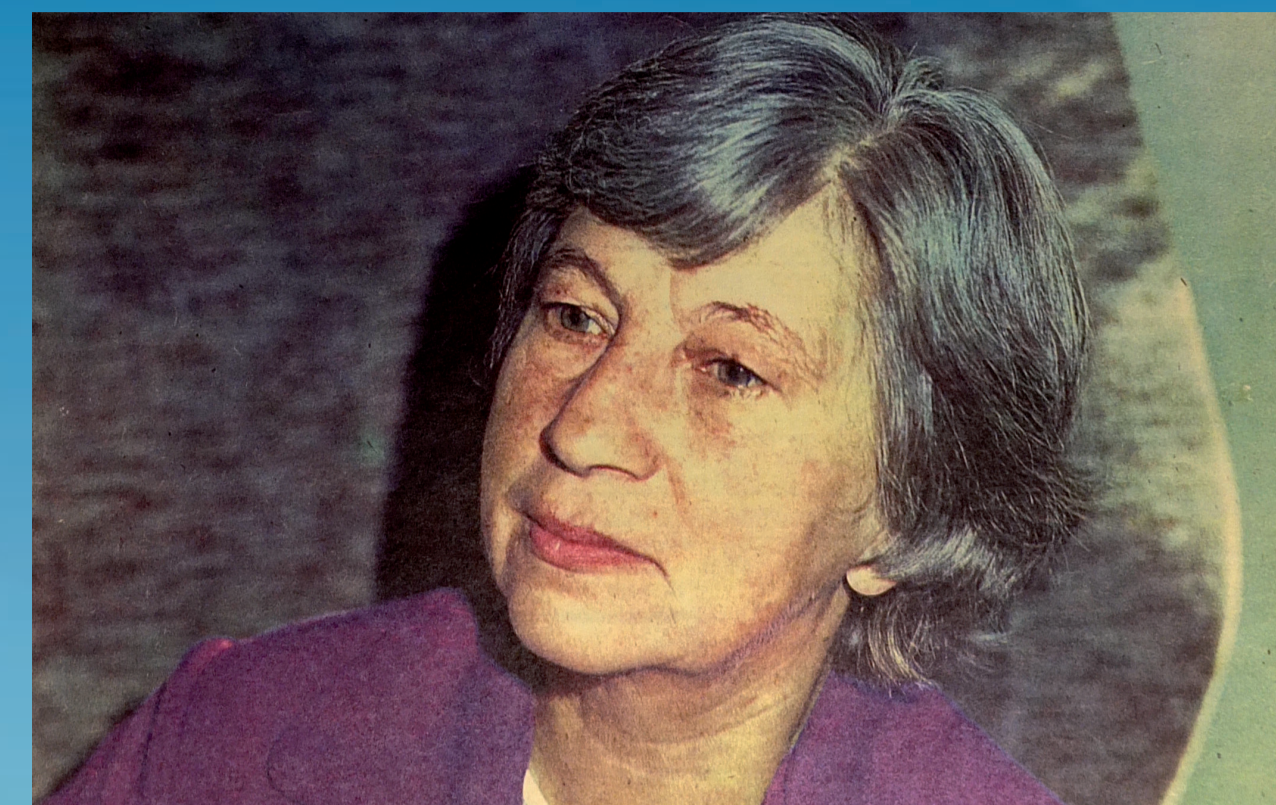

Arbujad. Endel Kõksi sulejoonistus. Ees (vasakult) Heiti Talvik, Paul Viiding, Bernard Kangro ja Betti Alver, taga Kersti Merilaas, Uku Masing ja August Sang

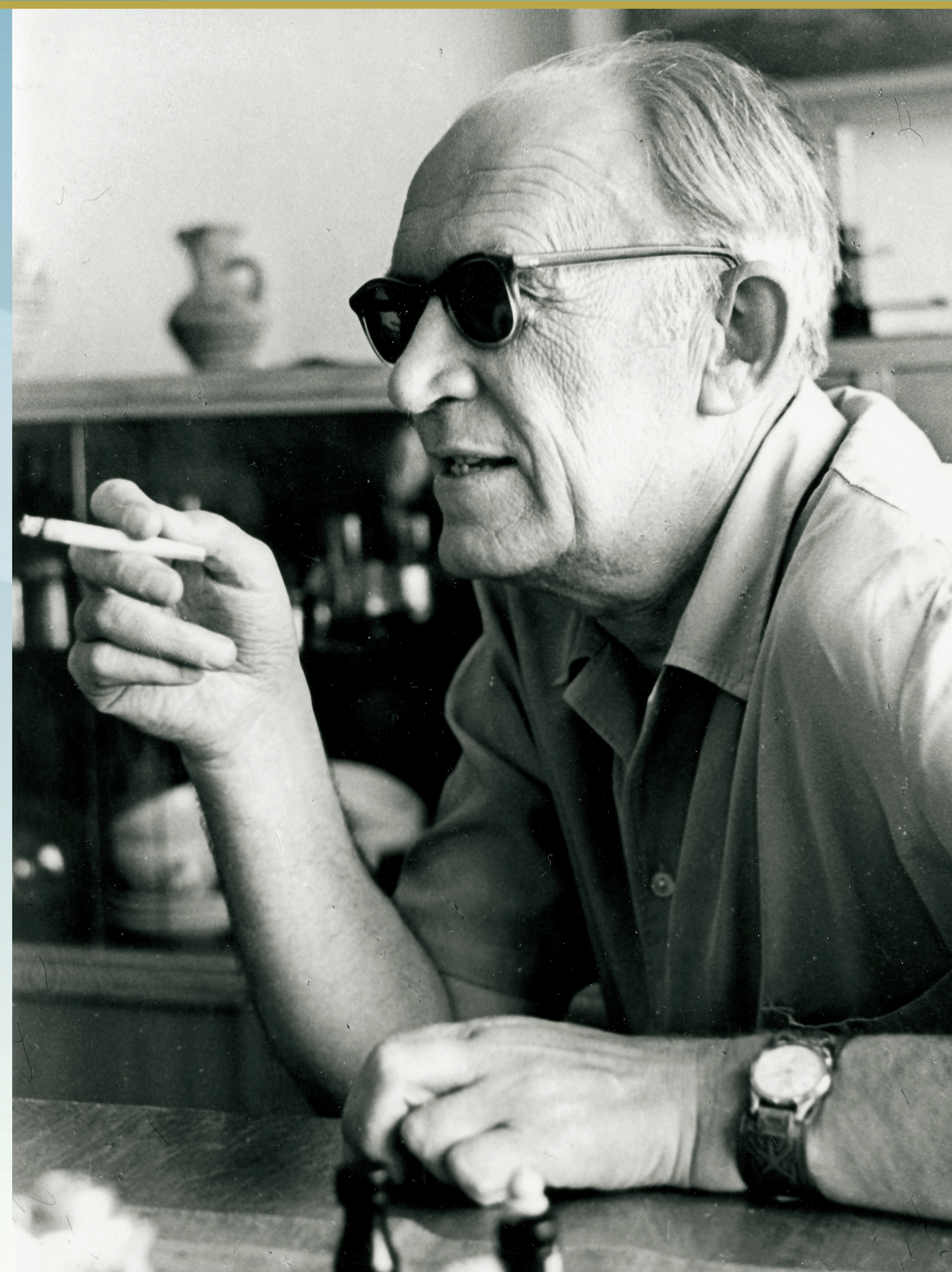
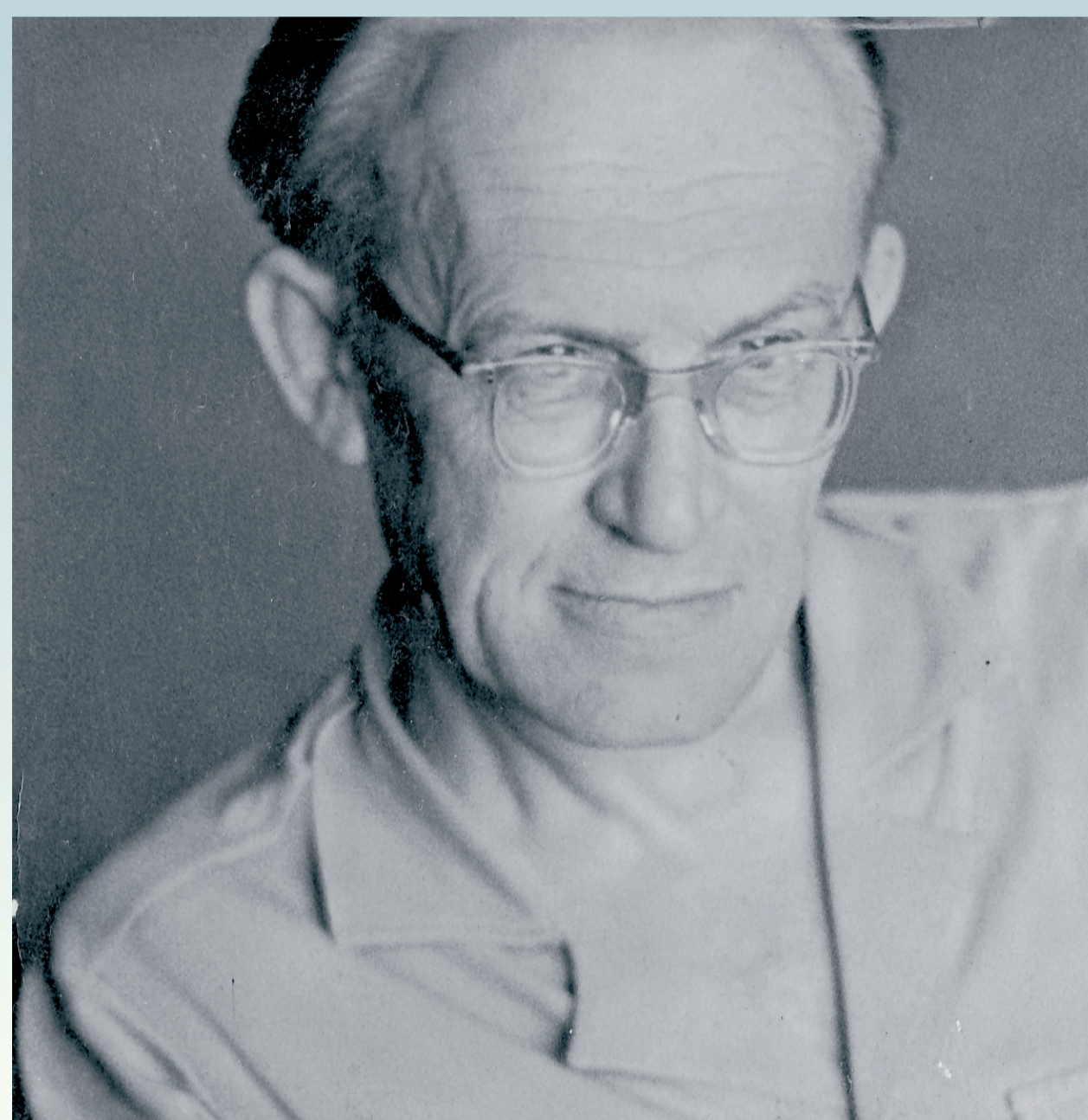
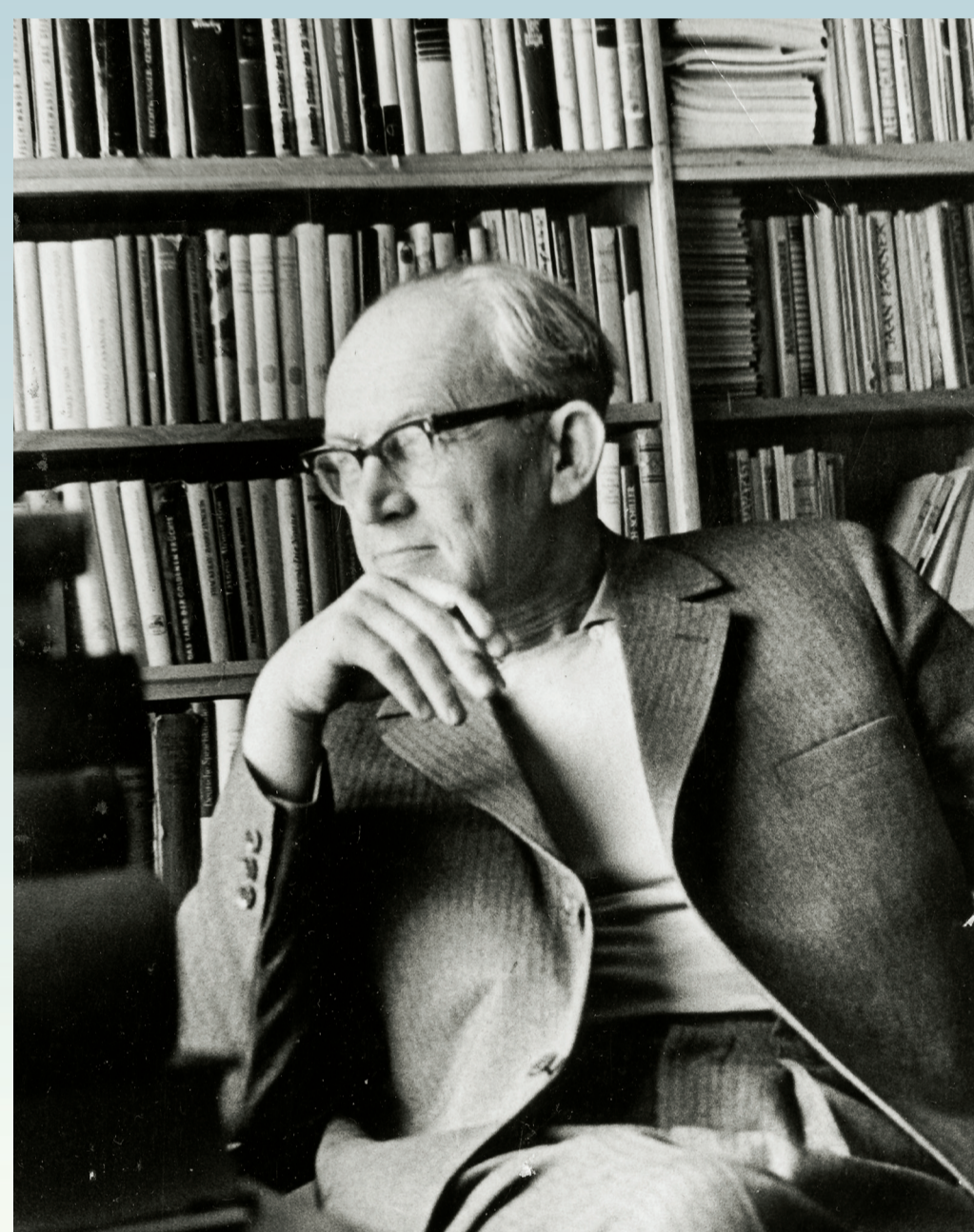
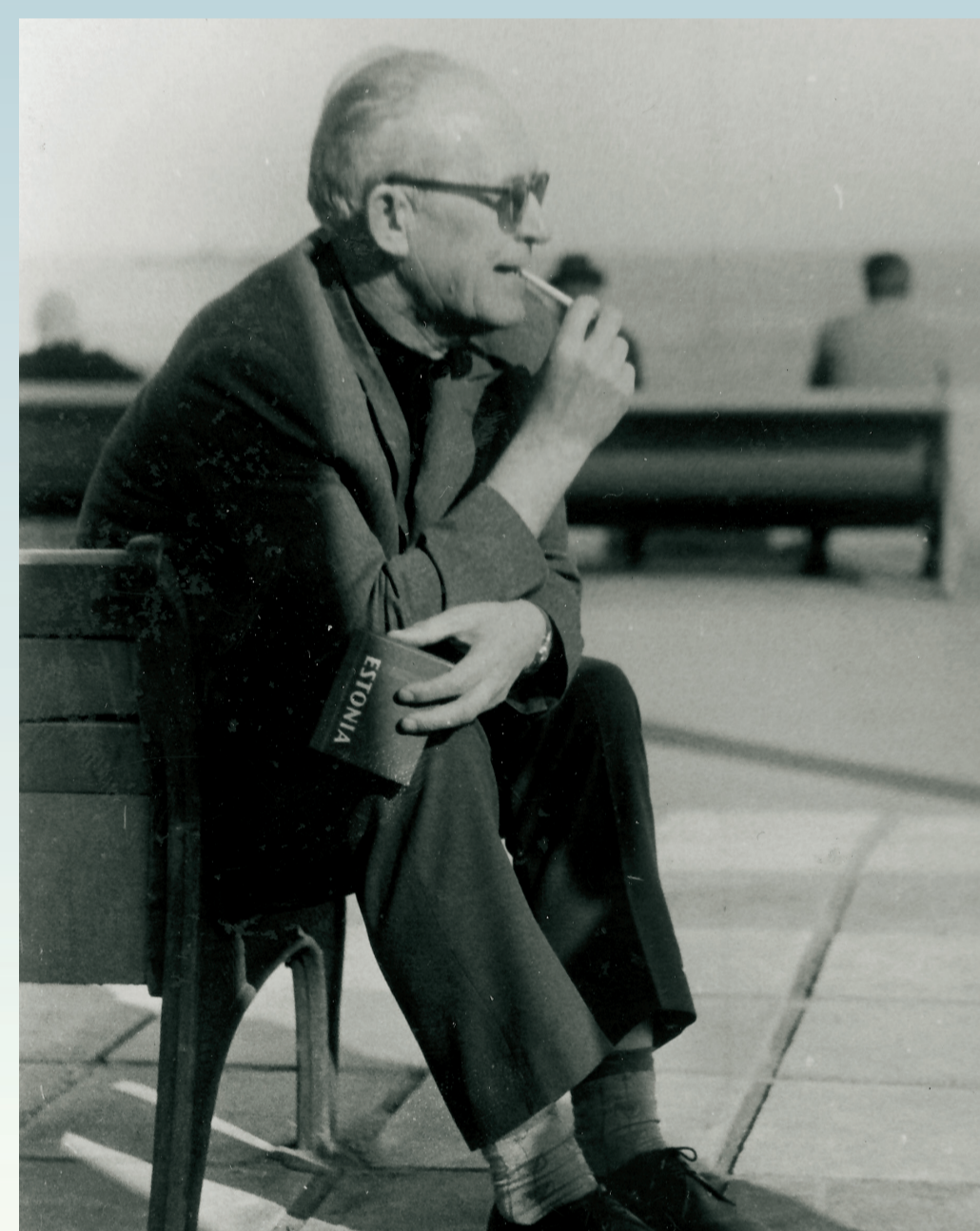
Kersti Merilaas: tunnustused

- 1939 Eesti Raamatufondi kaudu AS Eesti Paber auhind teosele „Maantee tuuled“
- 1948 riiklik kultuuripremia 1947. a. luuleloomingu eest (ilmunud ajakirjanduses ja kogus „Päikese paistel“)
- 1974 Eesti kirjanduse aastapremia: draamaauhind näidendile „Kaks viimast rida“
- 1976 Tuglase novelliauhind „Eilsete perest“ eest
- 1980 Eesti NSV teeneline kirjanik
- 1982 Eesti kirjanduse aastapremia: luuleauhind kogule „Antud ja võetud“
- 1982 riiklik kultuuripremia kogule „Antud ja võetud“

August Sang: tunnustused

- 1938 Pärnu linnavalitsuse auhind luulekogule „Üks noormees otsib õnne“
- 1969 Juhan Liivi luuleauhind luuletuse eest „Mida mõtleb mees“
- 1969 Eesti NSV teeneline kirjanik
- 1970 Eesti kirjanduse aastapremia: tõlge eesti keelde. P. Weissi „Juurdluse“ tõlke eest

Kersti Merilaasile pühendatud teosed

- Jaan Kross. Kolm poetessi (Marie Under, Kersti Merilaas, Betti Alver), 1968
- Uku Masing. Samblasel metsavälgutil, rohtunud raja käänul... (käsikiri EKLA f. 300), 1963
- Mart Raud. Kiri : Kerstile, 1943
- Paul-Eerik Rummo. Hüperborea 1–5, 1966
- August Sang. Kuupaistes, 1977
- Paul Tagel. Kersti Merilaas, 1992
- Mati Unt. Elu võimalikkusest kosmoses (jutustus), 1967
- Debora Vaarandi. Raudrohutee, 1965

August Sang,
„Kuupaistes“

*Kallis, kallis, tead sa, kes me
kambris unevargil käis?*

*See on kuu. Veel põrand on ta
valgeid varbajälgi täis.*

*Aiman enneaimamatut
kiirte väreleivas voos.*

*Sest et kakskord kauget näha
võib vaid kahekesi koos.*

*Ja nüüd ööl on uued kõned,
tuulel uued viisid suus?*

*Tuul ja öö on igivanad,
ainult meie õnn on uus.*

*Kuid kus meie õnn siis oli,
kui vaid tõelus rõhus täos?*

*Mis on tõelus? Kas me ammu
koos ei olnud unenäos?*

*Kuid kas aeg ei vii me armu
nagu põsilt punagi?*

*Kallis, arm, mil algust polnud,
see ei lõpe kunagi.*

*Süda on kui avat värav
vastu õnne pärani.*

*Süda on kui lind, ta tungib,
tungib täiskuusärani.*

Sang ja Merilaas lapselastega

August Sangale pühendatud teosed

- Valmar Adams. Poeedi haul, 1969
- Lehte Hainsalu. 14. oktoober 1969
- Jaan Kaplinski. August Sang, 1971
- Uno Laht. August Sanga mälestades, 1969
- Kalju Lepik. Muld pani juuksed su käte peale, 1969
- Luule Luuse. Meenutame, kes on jäänud..., 1984
- Kersti Merilaas. 18. oktoober 1969
- Kersti Merilaas. Ööbikute org : A. S-le, 1963
- Debora Vaarandi. Läbi jõe, 1969

Kersti Merilaas,
„August“

*Nii järsku kui tuline kivi
päev metsade taha läks looja,
kuid välja pääl kärbiste rivi
veel aurab ja õhetab sooja.*

*Nüüd koplis just südaöö ajal
kuu tõuseb kui tohutu kera,
ja rehetoa värava najal
öös helendab vikati tera.*

*Meil kuuvalge siravas laigus
on asemeks lõhnavad heinad,
ja palkidest imbuvas vaigus
und valvates naksuvad seinad.*

*Kui kaunid sel ööl on su silmad,
sääli täht nagu peeglisse tardub,
kui vaiksed sel ööl on su silmad,
kuhu vaataja palveni hardub.*

*Eks öögi, mu murede pagu,
täis hellust su põsile liibu,
ja su tasases hinguses nagu
üks ingel seaks lennule tiibu.*

Kersti Merilaasi looming

„Temperamendi ja gravitatsiooni vaheline pinge – kuidas see on tunda Merilaasi luules! Millise lennuka hooga poetiseerib ta ikka kõige muldsemat! Päriselt lendu tõusta – seda ta endale ei luba.“ (Paul-Erik Rummo)

Kolme kogu (Lumest lumeni; Kindakiri; Siit siiani / Piksepill) kujundajaks on tütar Liina Pihlak.

RAAMATUTE KRONOLOOGILINE LOETELU 1938–2005 (koos tiraažidega)

1938	Maantee tuuled	
1940	Munapühad	
1944	Kallis kodu	5 150
1948	Päikese paistel	5 200
1950	Turvas	5 000
1959	Tuleristsed	1 000
1959	Veskilaul	30 000
1959	Песня мельницы (Moskva)	20 000
1962	Lugu mustast ja valgest	20 000
1962	Rannapääsuke	6 000
1965	Береговая ласточка (Moskva)	5 200
1966	Kevadised koplid	12 000
1969	Kuukressid	10 000
1973	Kaks viimast rida	19 000
1973	Poeem Pärnu silgust	6 000
1976	Две последние строчки (Moskva)	120
1979	Dva posledné versé (Bratislava)	
1981	Antud ja võetud	4 000
1982	Lumest lumeni	32 000
1983	Дано и отыметя (Moskva)	10 000
1983	Kui vanaema noor oli	32 000
1985	Antud ja võetud	8 000
1986	Valitud teosed 1	10 000
1986	Valitud teosed 2	10 000
1986	Kindakiri	20 000
1989	Siit siiani; Piksepill	22 000
1992	Munapühad	
1993	Kersti Merilaas: luuletused (Väike luuleraamat)	
2003	Valitud luuletused	
2005	Munapühad CD-ROM	

Dekadentsis süüdistatuna arvati Kirjanike Liidust 1950. aastal välja, kaasnes avaldamiskeeld kuni 1955. aastani.

Draamad

Kaks viimast rida, lastenäidend Pilli-Tiidu; 3 libretot G. Ernesaksa ooperitele: Tuleristsed (koos K. Irdiga), Käsikäes (koos P. Rummoga) ja Kosilased Mulgimaalt (Vilde Vigaste pruutide motiividel).

Luulekogud

Lastevõrde

Tõlked

G. C. Lichtenbergi Aforisme (koos A. Sangaga), G. Maureri Maailm toimub (koos A. Kaalepiga), G. Eichi Ajendid ja kiviaiad (koos A. Kaalepiga), B. Brechti luulet ja näidendid Tapamajade Püha Johanna ja Ema Courage, Goethe luulet ja näidend Torquato Tasso.

Nõddid, helikandjad

Merilaasi tekstidele on 54 heliloojat loonud 136 laulu, nt Juhan Aavik, Edgar Arro, Gustav Ernesaks, Eugen ja Villem Kapp, Jaan Koha, Boris Kõrver, Tõnis Kõrvits, Raimond Lätte, Ester Mägi, Uno Naissoo, Leo Normet, Riho Päts, Alo Ritsing, Richard Ritsing, Mart Saar, Eino Tamberg, Veljo Tormis, Eduard Tubin, Tuudur Vettik jt. Lauludest tuntuim on Villem Kapi **Põhjarannik**, mis on kujunenud eesti meeskoori klassikaks. Merilaasi luule kõlab 10 ja tema tekstidele loodud 32 helisalvestisel.

Merilaasi sõnadele loodud V. Kapi Põhjarannik on eesti meeskooriklassika

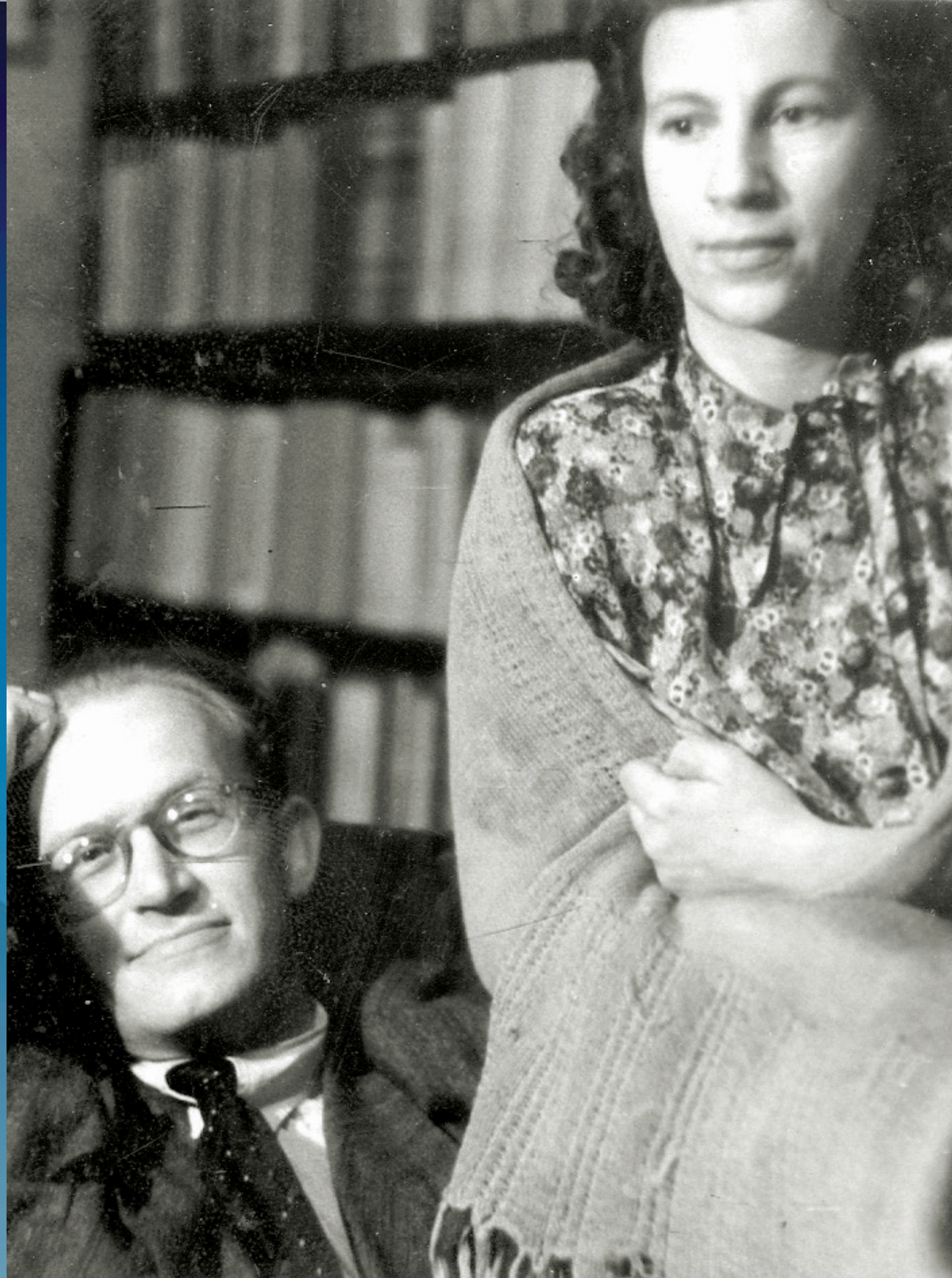
Tõlgitud

Merilaasi töid on tõlgitud armeenia, esperanto, gruusia, inglise, itaalia, kasahhi, leedu, läti, poola, prantsuse, rumeenia, slovaki, soome, tadžiki, tatari, turkmeeni, ukraina, ungari, usbeki, valgevene, ja vene keelde.

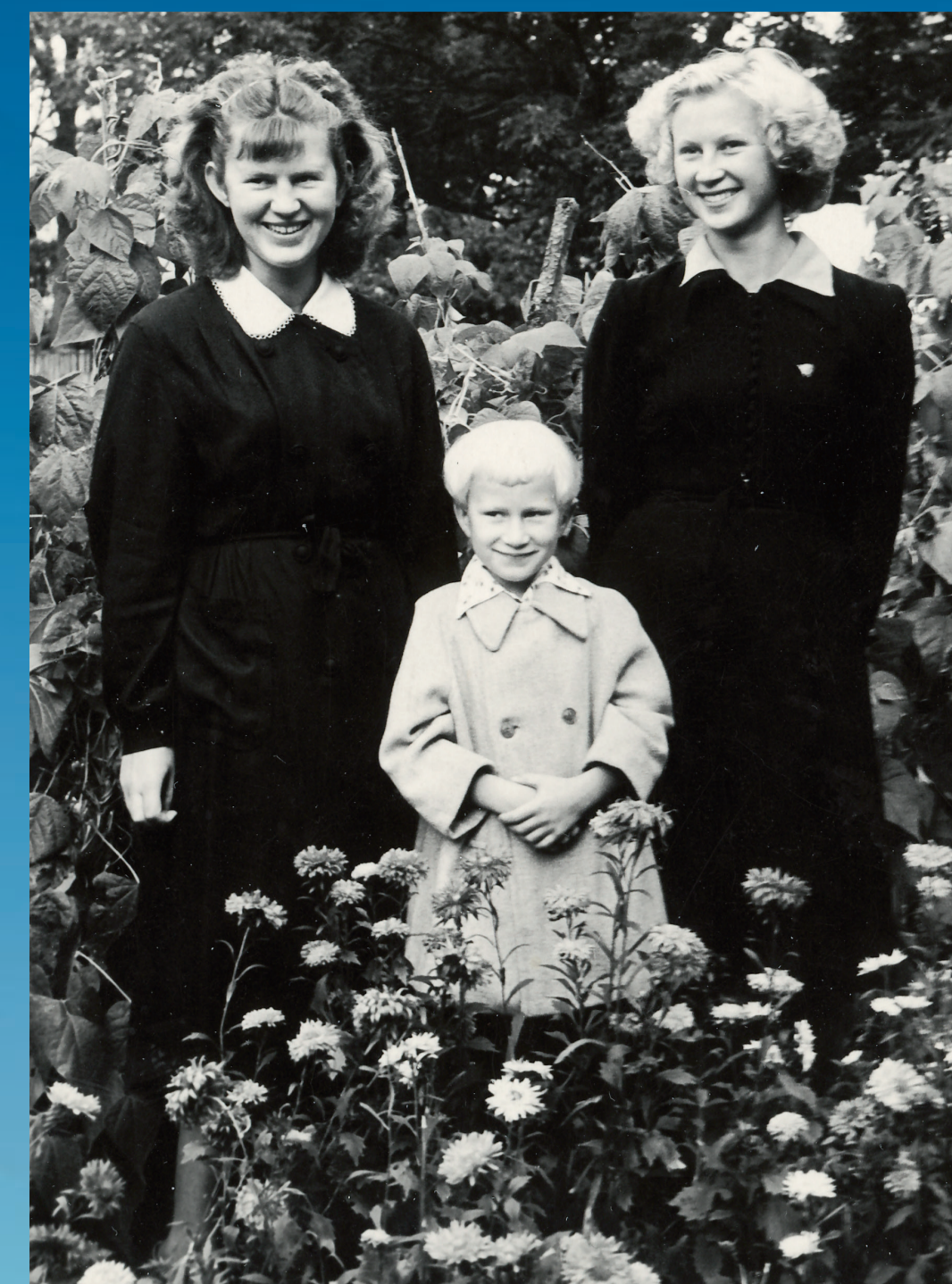
Juhan Smuul ja Kersti Merilaas kohtumas lugejatega

Pärast sõda

Tütred läksid kooli, 1950ndal sündis poeg Joel. Algasid keerulised ajad. 1950. a. maikuu Looming nimetab Arbujaide dekadentiderühmaks: „... Kirjanike Liiduridadesse kuulusid kõdunemise ja reaktsiooniliste ideede kuulutajad Alver, Merilaas ja Sang.“ 6. mail 1950 heideti Kirjanike Liidust tagaselja välja 10 kirjanikku, sh Tuglas, Semper, Alver, Merilaas ja Sang. Kodanlike natsionalistidena oli võimatu tööd leida, vaevas hirm tuleviku ja Siberi ees. 1955 taastatakse mõlema liikmeõigused.

Pärnus käis eriti suviti palju külalisi. Linna ainsate “päris” kirjanikena tuli palju esineda ja luuleharrastajatele nõu anda. Sage külaline oli Sanga noorpõlvesõber, teatrimees Kaarel Ird. Tiheadalt käidi läbi Raudadega – Mardi ja tema tõlkijast kaasa Valdaga. Eluaegsed sõbrad olid Debora Vaarandi ja Juhan Smuul. Samuti Ernesaksad, Gustav viisistas paljud Kersti luuletused ja koos tehti mitu ooperit.

Kaarel Ird

Meenutab tütar Liina: „Ema ja isa olid inimestena erinevad, täiesti erinevad olid ka nende elurütmid. Isa tõusis varahommikul, peaaegu öösel, kui ema oli just magama läinud – tema parim tööaeg oli öösel, kui kogu pere magas. Hommikul vara tegi isa tõlketööd ja ennelõunal, kui ema oli ärganud, kohtusid nad kohvilauas. Isa oli kioskist toodud lehed läbi lugenud ja siis toimus päevasündmuste arutamine.“

1960ndate alguses koliti Tallinna. 1969 suri Sang, kes Ernesaksa arvates tähendas oma vaimsele ümbruskonnale ankrukohta. Merilaas asus elama Peedule, elu lõpus elas taas Tallinnas. Peedu perioodil tihenes suhtlus Ain Kaalepi ja Tartu kirjanikega.

Debora Vaarandi ja Juhan Smuul

Ernesaksad

Headeks sõpradeks said Bellid (veljestolane Dagmar töötas raamatukogus) ja arst Haitovi pere, Terese Mugasto ja dr. Volmer, Karin Ruus tütar Ingridiga, kirjandusõpetaja Ilse Erm perega, näitlejad Artur Ots ja Paul Mäeots. Sang käis koos sõprade Laur Tamme, Karl Adra, Arno Põllumaa, Ernst Raudami, Voldemar Panso ja Jaan Eilartiga suviti paadimatkad. Peale Eesti Looduskaitse Seltsi loomist osalesid Sang ja Merilaas aktiivselt selle tegevuses.

“...Mul peas on kolossaalsed lokid...” – need lokid tekkisid tütar Liina sõnul tagasihoidliku Augusti juustesse Kersti ilmumisega ja tema käte abil. Nii vormusid need ka peale Sanga „Mälestust“ Merilaasi luuletusse „Jälle seisab see poiss“, viidates elu järgnevu-sele.

August Sang
„Mälestus“
(1959)

*./.../Ma vaatan Inglisillalt linna.
Mind ootab auditoorium.
Ent kuidagi ei tahaks minna –
nii sinine on taevakumm.*

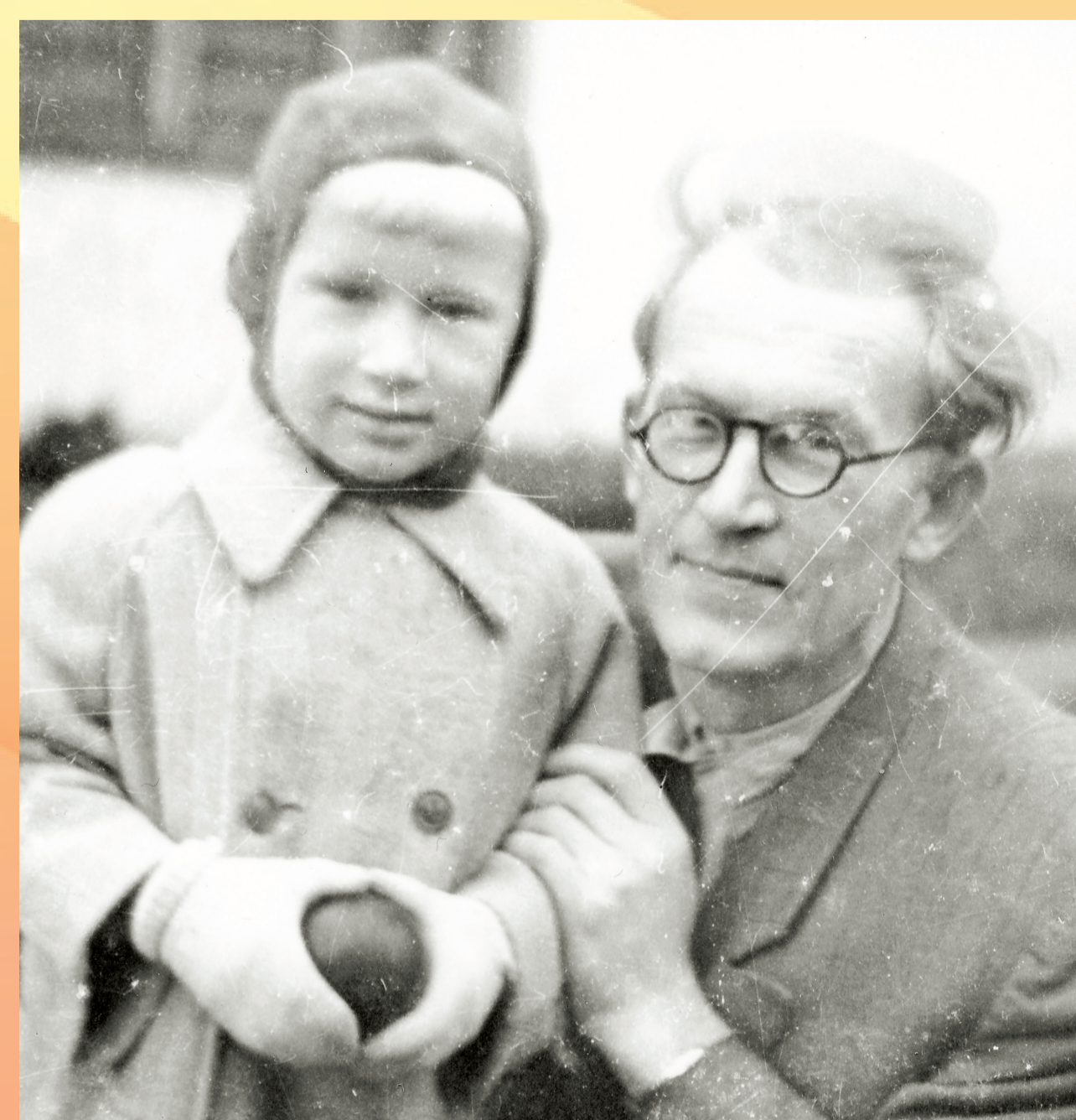
*Mul peas on kolossaalsed lokid
ja üldse – kogu inimkond,
ja jalas aukudega sokid.
Ma olen hästi noor ja blond.
./.../*

Merilaas, Tamm, Panso, Vaarandi

Elati linnas, aga olude sunnil käis sõjajärgne elu nagu maal: aed andis kartulid, kapsad, porgandid, marjad, õunad. Kuuris kasvatati sigu, Sang andis neile luulelised nimed – Luule ja Aade. Tagaõues elasid küülikud.

1947 tegid rongiga reisi Gruusiasse, sõitu tumestas sõjast laastatud Venemaa koledus ja nälgivad kodutud lapsed.

Kersti Merilaas
„Jälle seisab see poiss...“
(1978, viide Sanga
„Mälestusele“ ja pojale)

*Jälle seisab see poiss
Inglisillal. Seisab.
Narmendavais teksastes,
kolossaalsed kollased lokid
täis lumelitreid.
Kullaketrajad, kullaketrajad
muistsetes Pärnumaa põlislaantes,
veel pole katkenud,
veel kestab teie kedrus!*